

Karkó Ádám

Cserebogár

Mátyásunk fenn száll a magasban, csillog az égen,
kis rovarunk elhull, élete, vére kifolyt.
Otthona mára a föld lett, ajtaja zárva marad már,
újra kaszált a halál: hulla kezében a test.

Csupaszon

Olcsó, zöld melegítő most eladó butikunkban,
zoknijaink feketék, külhoni kínai mind.
Egyszer moshatom őket, nincs több kapszula nálam,
mindegyik összemegy és sírok a gép tetején.

Lázadók vagyunk

Orbán János Dénes sorára

1956 emlékére

Távolról fölöttébb imádtam,
mikor puskazaj hallatszott
Pest utcái felől, kinn álltam
a budai rakparton – füst látszott,
néha lázadók integettek –
mi maradt más e nincstelennek?
a lázadás, ennyi csupán;
én voltam a főhős a lírai tusán;
én néztem Nagy Imrét, osztottam
pontokkal megtelt lapokat,
voltam Maléter-katona,
a Corvin-negyedben orromban
éreztem, amint meghalunk –
mi mindannyian lázadók,
lázadók vagyunk.